

vilde være absolut rigtigt at tage de Geistlige med til Tjeneste i Forstærkningen. Jeg erkjender, at det muligt er en Feil, at jeg ikke er kommen saa vidt, men naar jeg ikke er kommen til at indsee, at Noget er rigtigt i og for sig, kan jeg ikke vel paatage mig med Liv og Sjæl at forsvare det, og derfor staaer jeg her paa dette principløse, mæglende Standpunkt i dette Forhold. Jeg skal iøvrigt bemærke til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), at han ikke kan tale til Stillerne af dette Forslag, som om det var dem, der ikke vilde have Præsterne til Militaire, thi vi vare Medforslagsstillere til Forslaget under Nr. 2, som er blevet vedtaget, saa Meget af, hvad det ærede Medlem har sagt i denne Anledning, kan ikke ramme os. Jeg vil kun haabe, at de Herrer, naar de forkaste dette Forslag, ville forkaste det i den faste Overbeviisning, at det er rigtigt ikke at gjøre Undtagelser, og at de ville fastholde denne Tanke gjennem Lovens forskjellige Stadier; thi hvis ikke, saa er det jo atter en Inconsequent. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) omtalte Forslaget under Nr. 61. Jeg skal ogsaa gjerne være med at skænke hele § 40 en fornyet Overveielse til 3die Behandling, men naar det ærede Medlem ikke kunde erindre nogle Aftaler eller Sligt, vil jeg dog henlede hans Opmærksomhed paa, at dette Løfte om en Afsortning i Forstærkningen blev givet baade i Motiverne til Hærloven og i Krigsministerens Udtalelser ifjor, og at der var Flere, der syntes deri ogsaa at see nogen Godtgjørelse for Ophævelsen af Stilling og nogen Godtgjørelse for den Bestemmelse i Hærloven, der gjorde Tjenestetiden ulige for de forskjellige Vaaben og Værn. Naar det ærede Medlem ikke kunde forstaae, hvorfor der skulde tilstaaes Frivillige en saadan Begunstigelse, troer jeg dog, at det beroer paa en mindre omhyggelig Undersøgelse af dette Punkt. Hele Hærloven er jo baseret paa Muligheden af at faae det fornødne Reservemandskab; faaer man ikke det, saa falder hele Bygningen af Hærloven, og man har derfor troet gjennem dette Løfte om nogen Afsortning i Forstærkningen at kunne drage Frivillige ind paa Befalingsmændenes Vej, ogsaa som Reservebefalingsmænd, idet man

ellers ingen særlige Begunstigelser har at byde dem, der kunne lokke dem ind paa denne Vej; men dette ved Siden af den Smule Dyrige, som kunde kaldes Begunstigelse, haabede man kunde være tilstrækkeligt til at faae Frivillige og meente, at det selvsølgelig var bedre at faae Frivillige til Exerceerskolerne, Corporalskolerne osv., end naar man skulde trække dem efter Haarene dertil. Det er saaledes meget vel begrundet, naar man har villet unde de Frivillige denne Ret, og det vil jeg fremdeles holde paa, at skulde de, der tvinges, have denne Ret, saa skulde de ogsaa have den, der frivillig melde sig, idet de Frivillige ere fuldt saa vel fortjente til denne Begunstigelse som de, der skulde tvinges. Hvad angaaer Forslaget under Nr. 63, da beklager jeg, at man har misforstaaet det; i alt Fald har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luren) fuldkommen misforstaaet dette Forslag. Dette kan komme af, at det hele Forhold maaskee er noget indviklet, og at det ærede Medlem ikke har havt Leilighed til at gennemgaae det Altsammen omhyggeligt, inden han talte derom. Forholdet er jo det, at den Befarne kan være og er oftest til Anvendelse med sit 18de Aar, og Udkastet siger i Overensstemmelse med den hidtil bestaaende Børnepligtslov, at han skal blive staaende til Tjeneste indtil sit 38te Aar, hvormed han end bruges under almindelige Forhold og i Fredstid. Det er 20 Aars Børnepligt, som i Almindelighed paahviler de Befarne, og i den Tid skulde de staae i Mullerne. Nu indvender den ærede Ordfører, at de tidligere have staaet til deres 50de Aar. Altsaa fordi man tidligere har været aldeles urimelig imod denne Klasse af Børnepligtige, skulde man nu ikke kunne stille dem noget ligeligere imod de Andre. Denne Slutningsmaade kan jeg ikke gaae ind paa. Hvad siger nu Forslaget? Det er i og for sig et meget uheldigt Forslag; det vil ikke give dem nogen synderlig Begunstigelse, men det vil tilfredsstille deres Følelse, naar de læse Loven, idet de see, at Reglerne dog omtrent ere eens, selv om ikke Følgerne blive ligesaa gode for dem som for Landhæren. Sagen er nemlig den, at for at bemande Skibene indkalder man aarlig, jeg vil sige 300 Mand; man indkalder dem efter Togter og altsaa